

Sabelns vara eller icke vara diskuteras av sölvesborgspolisen

Polismännens beväpning är åter aktuell, vilket innebär att sabelns vara eller icke vara ännu en gång är på tapeten. För att avgöra den viktiga frågan om polismännens beväpning har en rundfrågning bland landets polismän igångsatts. Härvid har man funnit, att meningarna om sabeln är delade. En del vill ha bort den genast, medan andra vill ha den kvar till ett bättre vapen ges. Sölvesborgs-Tidningens medarbetare har vänt sig till sölvesborgspolisen för att få dess syn på saken.

— Tiden är inte mogen än för att avväpna polisen, säger polisman Eric Holmqvist, som i går företog en "gallupundersökning" bland sina kolleger för att framlägga deras syn vid ett polismannamöte i Karlshamn. Han och ett par av kollegerna vid kåren i Sölvesborg vill ha sabeln kvar tills man kan få fram ett "smidigare" vapen med samma effekt som denna. Hr Holmqvist omtalar vidare att sablarna, som användes av polisen i Sölvesborg är ett par decimeter längre än på ett flertal andra platser i landet.

Han skulle därför önska att man ger sölvesborgspoliserna kortare sablar. De hänger i regel upp sig i kläderna i svåra situationer. Vid cykelfärder trasslar de in sig i ekrarna. Hr Holmqvist framhåller slutligen att sabeln egentligen numera endast har karaktär av paradvapen, men tiden är inte inne att släppa sabeln, då man inte har något att ersätta den med. Naturligtvis vore det bättre med en lämplig batong eller en lätt pistol.

Sabeln är allt för farlig.

Polisman Malte Ekberg, som har lång erfarenhet som patrullerande polis, vill att man snarast möjligt skall ta bort sabeln, som han anser vara allt för farlig. Det kan nämnas, att hr Ekberg vid ett par tillfällen kommit i så pass allvarliga situationer att han varit tvungen att ta till sabeln och vet vad han talar om. Han hyser dock den åsikten att vid masskommenderingar och oroligheter är sabeln det bästa vapnet. Den är vid sådana tillfällen ett värdefullt moraliskt stöd, säger hr Ekberg, men det är inget nöje att ha den hängande på sig. Man drar den ogärna. En av sölvesborgskollegerna stöder honom.

Karlskronapolisen vill behålla sabeln.

Ordföranden i Polisförbundets avd. i Karlskrona, poliskonstapel N. A. Bard, är av den uppfattningen och torde f. ö. tolka samtliga kollegers uppfattning i frågan, då han förklarar, att poliserna måste behålla sabeln.

Batongen är icke vad den borde vara. Att tämja en vildsint person med batong är svårt. Det är som att slåss med en korv, ty större verkan har den just inte. En någorlunda kraftig person, som får en släng av den, ruskar bara på huvudet ett slag, och så mår han bra igen.

Karlskronapolisen använder inte sabel under patrull annat än under kvällarna, men släppa den helt och hållet är man inte pigg på.